

<http://www.luju.ro/termen-de-12-ore-judecatorul-alexandru-mihalcea-de-la-cab-a-facut-ravagii-in-dosarul-rafo-dupa-o-sedinta-maraton-impinsa-dupa-miezul-noptii-in-care-a-respins-recuzarile-si-toate-cererile-de-probatorii-ale-apararii-fostul-echipier-al-cameliei-bogdan-i-a-as>

TERMEN DE 12 ORE – Judecatorul Alexandru Mihalcea de la CAB a facut ravagii in dosarul RAFO. Dupa o sedinta-maraton impinsa dupa miezul noptii, in care a respins recuzarile si toate cererile de probatorii ale apararii, fostul echipier al Cameliei Bogdan i-a asigurat pe avocatii lui Tender ca e fresh: „Pentru mine e inca devreme”. Mihalcea forteaza pronuntarea in RAFO 2, dosar in care nu are ce cauta dupa ce el si Bogdan au dat 64 de ani cu executare in RAFO 1

Scris de Alex PUIU | Data: 04.06.2015 11:13

Speranta la un proces echitabil se infunda din nou pe culoarele Curtii de Apel Bucuresti, o instanta altfel respectabila inainte de a deveni vestita chiar si peste hotare din cauza ispravilor cuplului Camelia Bogdan - Alexandru Mihai Mihalcea. La cateva zile dupa ce judecatoarea Ninu-Cristiu - presedinta Sectiei a II-a penale - a statuat ca „**acordarea unui termen in apel de numai 3 zile in mod indiscutabil este de natura sa spulbere orice speranta la un proces echitabil**”, Mihalcea, parca pentru a-i face in ciuda kolegei sale, a dat termen in aceeaasi zi in dosarul RAFO-Carom (sau RAFO 2, cum este botezat de parchet). Acesta este doar unul dintre motivele care ii determina pe **Ovidiu Tender (foto 1)** si pe ceilalti inculpati sa traiasca ultimele ore ale procesului in prezenta sa, ca sunt victime sigure in fata judecatorilor **Alexandru Mihai Mihalcea** si **Georgiana Tudor** – completul RAFO-Carom. In schimb, cauzele de la judecatoarele Luminita Ninu-Cristiu si Codruta Strimb i-au scos din dosar pe Daniel Dontete si Camelia Bogdan, pentru lipsa de impartialitate. Maniera in care s-au desfasurat ostilitatile la CAB la termenul de miercuri, 3 iunie 2015, cand s-a reluat apelul in noul format de complet, ne-a amintit de dosarul lui Voiculescu si, in lumina ultimelor declaratii ale generalului SRI **Dumitru Dumbrava (foto 2)**, chiar si de campul tactic din justitie.

Georgiana si Oana l-au dorit pe Mihalcea in dosarul lui Tender

Alexandru Mihai Mihalcea a ramas in completul care solutioneaza dosarul RAFO-Carom dupa ce in prezinta sedintei de judecata a depus declaratie de abtinere, respinsa insa de judecatoarele **Georgiana Tudor** si **Oana Burnel**. Gestul magistratului de a salva aparenta de imparialitate prin abtinere a fost inteles in momentul in care avocatii l-au recuzat, iar el le-a respins cererea cu motivarea ca „o instanta s-a pronuntat deja”. In acea clipa, apararea a realizat ca abtinerea nu a fost decat un subterfugiu pentru a contracara iminenta cerere de recuzare intemeiata pe exact acelasi motiv al incompatibilitatii imputat Cameliei Bogdan. Era cam singurul artificiu, iar aici suntem in asentimentul avocatilor, prin care Mihai Mihalcea putea forta dispozitiile art.67 alin.(5) Cpp - care, atentie, se refera la recuzare, nu la abtinere – pentru a impiedica astfel inaintarea cererii de recuzare la completul competent sa o examineze. Ceea ce a si reusit.

Pe de alta parte, tanarul magistrat stie foarte bine ca este incompatibil sa judece dosarul RAFO 2, al lui Ovidiu Tender, dupa ce a solutionat, impreuna cu Camelia Bogdan, RAFO 1, cele doua cauze conexe avand radacinile in dosarul nr.171/P/2003 al DIICOT. Asa cum ne amintim, prin Decizia penala nr.1.207 din 14 octombrie 2014, cei doi judecatori au dat 64 de ani de inchisoare cu executare, astfel ca imparialitatea lui Mihalcea este iremediabil afectata; judecatorul are opinia vinovatiei deja formata dupa ce l-a condamnat definitiv la 12 ani de inchisoare pe Marian Iancu, inculpat si in dosarul RAFO 2, alaturi de Tender.

Interesant, Mihalcea a depus declaratia de abtinere cu o zi inaintea termenului din 3 iunie 2015, **la cateva ore dupa redactarea Incheierii din 20 mai 2015** prin care Dontete si Bogdan au fost scosi din dosarul RAFO 2. Putem in mod rezonabil sa presupunem ca a asteptat motivarea, pentru ca in dosar intrase cu doua saptamani inainte. Cererea de abtinere a fost judecata si respinsa, cum spuneam, chiar de colega sa de complet, Georgiana Tudor, si de judecatoarea Oana Burnel.

Problema este ca incheierea din 2 iunie 2015 a judecatoarelor Tudor si Burnel, de respingere a declaratiei de abtinere a lui Mihalcea, este in contradictie cu incheierea din 20 mai 2015 a judecatoarelor Luminita Ninu-Cristiu si Codruta Strimb. Pana la redactarea incheierii din 2 iunie 2015, reamintim unul dintre motivele pentru care Ninu-Cristiu si Strimb au admis cererea avocatilor lui Tender de recuzare a completului C6A, format din Daniel Dontete si Camelia Bogdan:

*„Instanta de judecata, la termenul din 11 mai 2015, a dispus atasarea dosarului 36794/3/2005 in vederea discutarii relevantei, pentru solutionarea prezentei cauze, a probatoriilor administrate in acel dosar. **Asa cum au invocat si aparatorii, doamna judecator Camelia Bogdan a participat si la solutionarea cauzei 36794/3/2005, ambele cauze avand ca punct de plecare rechizitoriul 171/P/2003. Admitand ca probele din dosarul 36794/3/2005, solutionat tot de doamna judecator, sunt necesare pentru solutionarea dosarului de fata, in mod implicit a***

admis ca intre cele doua dosare exista o stransa legatura, avand deja opinia formata asupra cauzei. Legatura dintre cele doua cauze – cauza de fata si cea care a format obiectul dosarului nr.36794/3/2005 – a fost mentionata si de instanta care a solutionat recursul in dosarul nr.10068/3/2006 aflat pe rolul Curtii de Apel Bucuresti. Cauza a avut ca obiect recursul declarat de lancu Alexandru Marian impotriva incheierii din 04.04.2006 prin care s-a dispus arestarea sa preventiva, in dosarul 692/D/P/2005. Completul care a solutionat recursul a constatat ca este fondat deoarece la data de 03.03.2006 TMB a dispus arestarea preventiva a inculpatului Tender Ovidiu; **faptele pentru care s-a dispus arestarea lui Tender Ovidiu sunt strans legate de cele pentru care s-a solicitat ulterior arestarea lui lancu Marian;** din acest motiv, judecatorul care a fost desemnat sa solutioneze propunerea de arestare a inculpatului lancu a formulat cerere de abtinere, cerere respinsa insa; urmare a respingerii cererii de abtinere, acelasi judecator a dispus arestarea preventiva a inculpatului Tender. In aceste conditii, **Curtea a constatat ca in cauza au fost incalcate dispozitiile legale privind incompatibilitatea,** cu motivarea ca solutionarea unei cauze presupune impartialitatea judecatorului, absenta oricarei suspiciuni asupra obiectivitatii sale in legatura cu modul de solutionare a cauzei; impartialitatea reprezinta garantia dreptului la un proces echitabil si presupune absentia oricarei prejudecati cu privire la solutia unui proces; **Curtea a constatat ca in speta respectiva propunerea de arestare a inculpatului lancu a vizat in esenta aceleasi fapte cu cele pentru care anterior s-a solicitat arestarea inculpatului Tender iar doctrina admis ca 'judecatorul care a solutionat intr-un anumit mod o cauza va admite destul de greu sa-si schimbe pararea deja exprimata printr-o hotarare definitiva chiar in prezenta unor elemente noi'**.

Initial, dosarul RAFO 2 a ajuns la aceiasi judecatori din „Telepatia” si din RAFO 1: Bogdan si Mihalcea

Dosarul lui Ovidiu Tender (RAFO 2) – examinat la aceasta ora de completul format din Alexandru Mihai Mihalcea si Georgiana Tudor, dupa ce a trecut pe la Dontete si Bogdan - a fost initial repartizat completului format din judecatorii Mihalcea si Bogdan, aceiasi magistrati care au solutionat „Telepatia” si „RAFO 1”.

In aprilie 2015, Conducerea Curtii de Apel Bucuresti a intervenit si l-a inlocuit pe Mihalcea cu Daniel Dontete.

Rocada s-a produs prin **Hotararea nr.74/23.04.2015 a Colegiului de Conducere al Curtii de Apel Bucuresti**, semnata de presedinta CAB Lia Savonea, in care s-a retinut, printre altele, ca **„domnul judecator Daniel Dontete, de la inceputul anului si pana in prezent, participa numai la o sedinta de apel pe luna”** si ca **„este necesar a se asigura buna desfasurare a activitatii Sectiei a II-a penale a Curtii de Apel Bucuresti in data de 1 mai 2015”**. Potrivit art.1 din dispozitivul Hotararii nr.74/23.04.2015, Colegiul de Conducere al CAB aproba **„modificarea compunerii completurilor de judecata si, implicit, a planificarii de sedinta, pentru luna mai 2015, dupa cum urmeaza (...)** **C6 Apel, in compunerea Mihai Alexandru Mihalcea-Camelia Bogdan, planificat in data de 11 mai 2015, va avea compunerea Daniel Dontete-Camelia Bogdan; (...)** **C13 A, in compunerea Ciprian Ghita-Georgiana Tudor, planificat in data de 20 mai 2015, va avea compunerea Mihai Alexandru Mihalcea-Georgiana Tudor**.

Vorbe de fumoar

Cat despre atmosfera din sala de judecata, merita sa spunem ca sedinta a inceput miercuri, pe 3 iunie, si s-a terminat joi 4 iunie. Urmatorul termen a fost acordat pentru joi 4 iunie, ora 13.00. Au fost audiatii 5 dintre cei 7 inculpati, intrucat unul dintre ei – turcul Basaran Cadri Mazhar – continua sa fie judecat in lipsa din cauza ca instanta nu e capabila sa il citeze corect, iar Marian lancu, aflat in executarea celor 12 ani de inchisoare primiti de la tandemul Mihalcea-Bogdan, nu a tinut sa fie prezent la acest termen, depunand in acest sens un in scris la dosar.

In jurul orei 21.15, cand era clar pentru toata lumea ca instanta doreste neaparat audierea tuturor inculpatilor la acest termen, un avocat i-a solicitat presedintelui Mihalcea sa dea dispozitie sa fie adus si Marian lancu. Magistratul a respins insa cererea: **„Faptul ca domnul lancu nu a anticipat ce se-ntampla la termenul de azi nu e problema noastra”**.

Pe la ora 10 – 10 si ceva, un avocat s-a plans ca e cam tarziu. **„Pentru mine e inca devreme”**, i-a replicat Mihalcea. Dupa ora 00.00, o avocata a intrebat daca incheierea de sedinta va fi cu data de 3 sau cu data de 4: **„O sa aflati”**. Tot dupa miezul noptii, un alt avocat a cerut voie la fumoar: **„Macar o pauza de tigara ne permiteti, domnule presedinte?”**.

Prezentam in continuare, cu titlu de exemplu, una dintre multele cereri de probatorii formulate de avocatul Eugen Iordachescu, aparatorul lui Ovidiu Tender, si respinsa de judecatorul Mihalcea:

„In temeiul dispozitiilor art. 352 alin. 11 C.proc.pen. si art. 6 CEDO, formulez prezenta **CERERE prin care va solicit respectuos sa efectuati demersurile necesare in vederea declasificarii urmatoarelor:**

a) Solicitarile adresate catre SRI in vederea autorizarii activitatilor desfasurate de catre SRI, autorizarea PICCJ si incheierea prin care a fost confirmat mandatul nr. 00174;

b) Mandatul nr. 00174 emis in data de 11.03.2005 si prelungirile ulterioare ale acestuia, Ordonanta nr. 634/C din data de 24.02.2006 a PICCJ;

c) Suportii optici pe care sunt stocate convorbirile si comunicari interceptate si inregistrate in baza mandatului nr. 00174 si a mandatelor prin care s-a dispus prelungirea acestuia;

d) Procesele-verbale de redare a convorbirilor si comunicari interceptate si inregistrate in baza Legii nr. 51/1991.

1. Prin Mandatul de Siguranta Nationala nr. 00174 emis in data de 11.03.2005, PICCJ a dispus in baza Legii 535/2004 interceptarea convorbirilor telefonice purtate de inculpat, iar ulterior a dispus prelungirea acestuia la data de 09.09.2005 respectiv la data de 07.12.2005.

Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, DIICOT a adus la cunostinta inculpatului, la data de 09.08.2006 un numar de 5 procese verbale cu redarea in scris a convorbirilor telefonice purtate cu numitul Cotofana Gheorghe, la datele de 01.02.2006, 02.02.2006, 06.02.2006 si 07.02.2006. Notele de redare a acestor convorbiri au fost inaintate si declasificate de catre Serviciul Roman de Informatii.

Dupa cum se poate observa, desi convorbirile telefonice au fost interceptate si inregistrate pe baza mandatului emis si prelungit in temeiul Legii 51/1991, pentru o perioada de aproximativ 1 an, incepand cu data de 11.03.2005, continutul acestora nu a fost declasificat cu exceptia celor 5 convorbiri telefonice purtate cu numitul Cotofana Gheorghe

2. Pe de alta parte, la filele 153-155 din volumul 31 al dosarului de urmarire penala nr. 692/D/P/2005, se face referire la interceptarile si inregistrarile convorbirilor telefonice realizate pe baza mandatelor emise si prelungite in temeiul art. 13 din Legea 51/1991 privind siguranta nationala, incepand cu anul 2003.

3. Inscrisurile care au stat la baza emiterii mandatului pe sigurnata nationala (solicitarea SRI, autorizare PICCJ, confirmarea instantei) si a prelungirilor (Ordonanta nr. 634/C din data de 24.02.2006 a PiCC), suportii optici pe care sunt imprimate interceptarile si infegistrarile realizate in temeiul art. 13 din Legea 51/1991 nu au fost declasificate si nici procesele-verbale de redare a acestora nu au fost depuse la dosarul cauzei, pana la acest moment procesual.

Mentionez ca procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice interceptate si celelalte inscrisuri ce fac obiectul prezentei cereri nu au fost comunicate inculpatului, nici in cursul urmaririi penale cu ocazia prezentarii materialului de urmarire penala si nici a avut posibilitatea sa iau cunostinta de continutul acestora dupa inregistrarea dosarului pe rolul Tribunalului Bucuresti

Cu toate acestea respectivele interceptari ale convorbirilor telefonice au fost avute in vedere ca mijloc de proba la sustinerea acuzatiilor penale si la trimiterea acestuia in judecata – fiind mentionate printre mijloacele de proba de la fila 333 din rechizitoriu

Avand in vedere aceste considerente, informatiile continute de inscrisurile a caror declasificare o solicit reprezinta informatii esentiale pentru solutionarea cauzei, fapt ce atrage indicenta dispozitiilor art. 352 alin. 11 C. proc. pen

4. In opinia Curtii Europene a Drepturilor Omului, una dintre garantiile unei proceduri echitabile este egalitatea de tratament. Egalitatea de tratament presupune tratarea egala a partilor pe toata durata desfasurarii procedurii in fata unui tribunal, fara ca una dintre ele sa fie avantajata in raport cu celelalte parti din proces (Corneliu Barsan, Convetia Europeana a Drepturilor Omului, editia 2, ed. C.H. Beck, Bucuresti 2010, pg. 489). Mentinerea „echilibrului” necesar desfasurarii unui proces echitabil implica si comunicarea intre parti a tuturor pieselor dosarului, mai precis dreptul de a avea acces la toate dovezile stranse de procuror (CEDH, 4 octombrie 2007, Forum Maritime v. Romania). in acest sens, Curtea a decis (CEDH, 27 aprilie 2000, Kuopila c. Finlanda) ca, intr-un proces penal comunicarea unor probe numai procurorului, nu si apararii incalca principiul egalitatii de arme.

De asemenea, Curtea de la Strasbourg a statuat în sensul ca mijloacele de care trebuie să se bucure orice persoană acuzată de săvârșirea unei infracțiuni include posibilitatea să cunoască, în scopul pregătirii apărării sale, rezultatul investigațiilor efectuate pe parcursul procedurii (CEDH, 15 ianuarie 1997, CGP c. Tarile de Jos).

Cu privire la dreptul părților la o procedură contradictorie, Curtea a precizat că dreptul la o procedură contradictorie reprezintă posibilitatea de a lua la cunoștință de toate piesele dosarului și de a le discuta (CEDH, 20 iulie 2001, Pellegrini c. Italia). Principiului contradictorialității i se circumscrie și modul de prezentare și discutare a probelor în instanță. În acest sens, în procesul penal elementele de probă trebuie produse în fața acuzatului, în ședința publică, în vederea unei dezbaterii contradictorii (Corneliu Barsan, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, editia 2, ed. C.H. Beck, București 2010, pg. 501).

Cu privire la accesul la dosarul cauzei, instanța de la Strasbourg s-a pronunțat în sensul că acest drept al inculpatului nu exclude principiul caracterului secret al urmăririi, că dreptul poate suferi limitări atunci când ascunderea probelor de ochii reclamantului este justificată de un interes public, cu condiția ca, în timpul fazei de judecată inculpatul să cunoască integralitatea dosarului sau (Radu Chirita, Convenția Europeană a drepturilor omului. Comentarii și explicații editia 2, ed. C.H. Beck., București 2008, pg. 367) - ceea ce în cauza de față nu s-a realizat. Utilizarea unor documente clasificate, care nu au fost comunicate inculpatului și prin urmare, imposibilitatea de a cunoaște conținutul acestor acte ale dosarului și, deci, imposibilitatea de a le pune în discuție concluziile și relevanța contravine art. 6 din Convenția EDO (Radu Chirita, Dreptul la un proces echitabil, ed. Universul Juridic, București 2008, pg. 340-341).

Pornind de la jurisprudența Curtii cu privire la utilizarea unor documente clasificate precizez faptul că vinovăția inculpatului Tender Ovidiu Lucian în raport de faptele imputate s-a stabilit și prin raportare la convorbirile și comunicările interceptate în baza Legii nr. 51/1991.

Folosirea documentelor clasificate pentru a fundamenta hotărârea de condamnare nu reprezintă doar o încălcarea de dreptului inculpatului Tender Ovidiu Lucian de a beneficia de toate facilitățile necesare pregătirii apărării și de a beneficia de o procedură contradictorie, ci și a principiului egalității armelor întrucât acesta a fost plasat într-o poziție de inferioritate față de acuzare, care a avut acces la aceste mijloace de probă și pe care a înțeles să le invoce în sprijinul acuzațiilor formulate.

5. Această cerere a mai fost formulată și la data de 28.10.2014, dar prin încheierea din data de 5.11.2014, instanța de fond a respins solicitarea și a reținut că 'aceasta este identică – sub aspectul conținutului cu o altă cerere care a fost deja supusă cenzurii de judecată la termenul din data de 31.01.2011'; 'având în vedere că prin cererea depusă în ședința publică din data de 28.10.2014, nu au fost indicate elemente de noutate față de cererea anterioară și după cum s-a arătat anterior instanța s-a pronunțat deja prin încheierea interlocutorie din data de 31.10.2011, tribunalul o va respinge ca inadmisibilă'; 'în subsidiar, Tribunalul constată că solicitarea în discuție este și nefondată, astfel cum s-a pronunțat instanța prin încheierea din data de 31.01.2011, deoarece proba solicitată nu este utilă soluționării cauzei, în contextul în care faptele deduse judecării se presupune că au fost comise – potrivit rechizitoriului – într-o perioadă anterioară datei începând cu care se solicită declassificarea unor documente'.

Motivarea instanței de fond este greșită din următoarele motive:

În primul rând, precizez că la data de 31.01.2011 când a fost formulată prima dată această cerere, nu exista (nu era reglementat) temeiul de drept invocat în susținerea acesteia la data de 28.10.2014 – respectiv art. 352 alin. 11 C.proc.pen.

În al doilea rând, trebuie observat că cererea nu este nefondată, așa cum în mod eronat a susținut instanța de fond, în condițiile în care documentele a căror declassificare am cerut-o sunt enumerate în rechizitoriu, în lista ce cuprinde probele în vinovăție.

Pe de altă parte, simpla referire la o încheiere dispusă în urma cu 3 ani de un alt judecător și implicit la motivarea acestuia, fără analizarea temeiurilor actuale reprezintă și sub acest aspect, o încălcare a principiului nemijlocirii și implicit o încălcare a dreptului la apărare”.

[*Cititi aici Hotararea nr.74/23.04.2015 a Colegiului de Conducere al CAB](#)

[*Cititi aici Incheierea de recuzare din 20 mai 2015, prin care au fost scosi din dosarul RAFO-Carom judecatorii Dontete si Bogdan](#)

